

Ennakkoratkaisukysymys

Onko Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY⁽¹⁾ (jäljempänä direktiivi 1999/70/EY) 1 artiklaa, direktiivin 1999/70/EY liitteessä olevia 1 ja 4 lauseketta sekä työsopimuksen luonteeseen perustuvan syrjinnän kieltoa koskevaa unionin oikeuden yleistä periaatetta tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa yli kuudeksi kuukaudeksi tehtyjen määräaikaisten työsopimusten osalta sovelletaan irtisanomisaikojen määrittämiseen eri (määräaikaisen työsopimuksen tehneiden työntekijöiden kannalta epäedullisempia) periaatteita kuin niitä, joita sovelletaan toistaiseksi voimassa olevien työsopimusten irtisanomisaikojen määrittämiseen, ja konkreettisesti, ovatko ne esteenä kansalliselle lainsäädännölle (26.6.1974 annetun työlain 33 § — Dz. U. 1998, nro 21, järjestysnumero 94, sellaisena kuin se on muutettuna), jossa säädetään kiinteästä, työntekijän palvelusajasta riippumattomasta kahden viikon irtisanomisajasta yli kuudeksi kuukaudeksi tehdyille määräaikaisille työsopimuksille, kun toistaiseksi voimassa olevien työsopimusten irtisanomisaika määräytyy työntekijän palvelusajan perusteella ja voi vaihdella kahdesta viikosta kolmeen kuukauteen (työlain 36 §:n 1 momentti)?

⁽¹⁾ EYVL L 175, s. 43.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Úřad průmyslového vlastnictví (Tšekin tasavalta) on esittänyt 29.1.2013 — MF 7 a.s. v. MAFRA, a.s.

(Asia C-49/13)

(2013/C 141/16)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Úřad průmyslového vlastnictví

Pääasian asianosaiset

Hakija: MF 7 a.s.

Vastapuoli: MAFRA, a.s.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin⁽¹⁾ 3 artiklan 2 kohdan d alakohtaa tulkittava siten, että arvioitaessa, onko tavaramerkin hakija toiminut vilpittömässä mielessä, huomioon otetaan ainoastaan olosuhteet, jotka ovat ilmenneet ennen tavaramerkkihakemuksen jättämispäivää tai tavaramerkkihakemuksen jättämispäivänä, vai voidaanko myös hakemuksen jättämispäivän jälkeen ilmenneisiin olosuhteisiin vedota näyttönä hakijan vilpittömästä mielestä?
- 2) Onko yhdistetyissä asioissa C-414/99–C-416/99⁽²⁾ annettua tuomiota sovellettava yleisesti kaikissa asioissa, joissa on selvítettävä, onko tavaramerkin haltija hyväksynyt toiminnan, joka voi johtaa sen yksinoikeuksien heikkenemiseen tai rajoittumiseen?

- 3) Voidaanko myöhemmän tavaramerkin rekisteröimisen hakijan vilpittömän mielen päätellä siitä seikasta, että aiemman tavaramerkin haltija on tehnyt ensin mainitun kanssa sopimuksia, joiden nojalla tavaramerkin haltija antoi luvan sellaisen säännöllisesti ilmestyvän painetun materiaalin julkaisemiseen, jonka kuvaus oli samankaltainen kuin myöhemmin haetun tavaramerkin, salli myöhemmän tavaramerkin rekisteröimisen hakijan rekisteröidä mainitun painetun materiaalin ja tarjosi tälle hakijalle tukea julkaisussa, vaikka kyseessä olevilla sopimuksilla ei nimenomaisesti määrätty immateriaalioikeuksista?
- 4) Mikäli myös tavaramerkkihakemuksen jättämisen jälkeen ilmenneillä olosuhteilla voi olla merkitystä tavaramerkin hakijan vilpittömän mielen arvioimisessa, voidaanko hakijan vilpittömän mielen vaihtoehtoisesti päätellä siitä seikasta, että aiemman tavaramerkin haltija on tietoisesti hyväksynyt riidanalaisen tavaramerkin olemassaolon ainakin kymmenen vuoden ajan?

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä (kodifioitu toisinto) 22.10.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/95/EY (EUVL L 299, s. 25).

⁽²⁾ Kok., s. I-08691.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Rotterdam (Alankomaat) on esittänyt 31.1.2013 — Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij NV v. Hubertus Wilhelmus van Leeuwen

(Asia C-51/13)

(2013/C 141/17)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Rotterdam

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij NV

Vastaaja: Hubertus Wilhelmus van Leeuwen

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Euroopan unionin oikeus ja erityisesti kolmannen henkivakuutusdirektiivin⁽¹⁾ 31 artiklan 3 kohta esteenä sille, että henkivakuutusyhtiöllä on Alankomaiden oikeuteen sisältyvien avoimien ja/tai kirjoittamattomien sääntöjen, kuten henkivakuutusyhtiön ja tulevan vakuutuksenottajan väliseen (ennen sopimuksen tekemistä olleeseen) sopimussuhteeseen sovellettavien kohtuullisuutta ja kohtuutta koskevien vaatimusten ja/tai yleisen ja/tai erityisen huolellisuusvelvoitteen perusteella velvollisuus antaa vakuutuksenottajille enemmän tietoja vakuutukseen liittyvistä kuluista ja riskipreemioista kuin mitä kolmannen direktiivin täytäntöönpanosta annetussa Alankomaiden lainsäädännössä (erityisesti RIAV [Regeling Informatieverstreking aan verzekeringnemers; tietojen antamisesta vakuutuksenottajille annettu asetus] 1998:n 2 §:n 2 momentin q ja r kohta) säädettiin vuonna 1999?

2) Onko ensimmäiseen kysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, mitä seurauksia näiden tietojen antamatta jättämisestä on tai voi olla Alankomaiden oikeuden nojalla?

(¹) Henkivakuutuksen ensivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 79/267/EY ja 90/619/EY muuttamisesta 10.11.1992 annettu neuvoston direktiivi 92/96/EY (kolmas henkivakuutusdirektiivi) (EYVL L 360, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Krajský soud v Ostravě (Tšekin tasavalta) on esittänyt 30.1.2013 — Strojírny Prostějov, a.s. v. Odvolací finanční ředitelství

(Asia C-53/13)

(2013/C 141/18)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Krajský soud v Ostravě

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Strojírny Prostějov, a.s.

Vastaaja: Odvolací finanční ředitelství

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 56 ja 57 artikla esteenä sellaisen kansallisen lainsäädännön soveltamiselle, jonka mukaan silloin, kun yrityksen (luovuttaja), joka luovuttaa työntekijöitä toisen yrityksen käyttöön, kotipaikka on toisen jäsenvaltion alueella, työntekijöitä käyttävällä yrityksellä on velvollisuus pidättää kyseisten työntekijöiden palkasta vero ja tilittää se valtiolle, kun taas silloin, kun luovuttajan kotipaikka on Tšekin tasavallan alueella, tämä on luovuttajan velvollisuutena?

Kanne 4.2.2013 — Euroopan komissio v. Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta

(Asia C-60/13)

(2013/C 141/19)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Caeiros ja L. Flynn)

Vastaaja: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta

Vaatimukset

— on todettava, että Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut sille Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdan, päätöksen 2000/597/EY (¹) 8 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 1150/2000 (²) 2, 6, 9, 10 ja 11 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on kieltäytynyt asettamasta komission käyttöön 20 061 462,11 £:n suuruisia määrää, joka vastaa tuoreen valkosipulin tuontitululleja, joista on annettu virheellisiä sitovia tullitietoja

— Yhdistynyt kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio toteaa kanteessaan, että Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset ovat aiheuttaneet perinteisten omien varojen menetyksen, koska ne ovat antaneet sitovia tullitietoja koskevia asiakirjoja ilman asianmukaista huolellisuutta, minkä vuoksi oli mahdollista tuoda kiinalaista tuotetta valkosipulia kiintiön ulkopuolelta. Komissio katsoo, että koska on tapahtunut hallinnollinen virhe ja omia varoja on tämän seurauksena jäänyt virheellisesti kantamatta, Euroopan unionille on hyvitetävä omien varojen menetystä vastaava määrä. Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten olisi näin ollen pitänyt asettaa komission käyttöön kyseisiä tuontitululleja vastaavat määrät, joiden suuruudeksi arvioidaan 20 061 462,11 £, asetuksen N:o 1150/2000 11 artiklassa säädettyine viivästyskorkoineen.

(¹) Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä 29.9.2000 tehty neuvoston päätös 2000/597/EY, Euratom; EYVL L 253, s. 42

(²) Yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 94/728/EY, Euratom soveltamisesta 22.5.2000 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1150/2000; EYVL L 130, s. 1

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Napoli (Italia) on esittänyt 7.2.2013 — Alba Forni v. Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

(Asia C-61/13)

(2013/C 141/20)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Napoli

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Alba Forni

Vastaaja: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca